

Drövelågdén, [?]tröp: [?]Högste, [?]Häl-
kens [?]su, [?]Grune, [?]Ortkens [?]och [?]Hällens
ty, [?]Jämtl. l.

drövelågdén, drövelågdén
drövelågdén — Ullua 585:2 H. Zeyer 1909.
Drövelågdén R 566 NÖ, Drövelågdén
566 NÖ.

Skall ha varit en [?]ödesbölle.

Johann Anderson 1931.